

ถวายชีวิตเป็นพุทธบูชา

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

โอรสทูลหลวงพ่อธัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอังคารที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

การอยู่จำพรรษาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับพวกเราทุกรูป ที่ได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดครูบาอาจารย์ ได้ศึกษาพระธรรมวินัย ทั้งในด้านปริยัติและปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลสมความตั้งใจของเรา ที่ได้สละชีวิตสละทุกสิ่งทุกอย่างของทางโลก เข้ามาบวชในบวรพระพุทธศาสนา เพื่อหวังทำพระนิพพานให้แจ้ง นี่เป็นวัตถุประสงค์อันสูงสุดของพวกเราทุกรูป ที่ได้ตั้งใจบวชเข้ามาในคราวนี้

ในสมัยพุทธกาล ถ้าเราได้ศึกษาจากพระไตรปิฎกจะพบว่า มีพระภิกษุสามเณร อุบาสก อุบาสิกา ได้บรรลุมรรคผลนิพพานมากมาย ตั้งแต่เข้าถึงไตรสรณคมน์ มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง จนกระทั่งเป็นพระอริยบุคคลส่วนใหญ่ท่านจะบรรลุธรรมในช่วงเข้าพรรษานั้นเอง เพราะช่วงเข้าพรรษาเป็นฤดูกาลที่เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติธรรม อากาศกำลังเย็นสบาย ไม่ร้อนอบอ้าวเกินไป และไม่หนาวจนเย็นยะเยือก พอเหมาะต่อการศึกษาเล่าเรียนและประพฤติปฏิบัติธรรม ที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง

ดังนั้น ในพรรษานี้ ขอให้พวกเราทุกรูปดำรงชีวิตของนักบวชด้วยความไม่ประมาท ตั้งใจปรารภความเพียรกันในอิริยาบถทั้งสี่ ทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน ตั้งแต่ตื่นนอน จนกระทั่งเข้านอน ศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง

ขอให้คิดอย่างนี้จริง ๆ และอย่าเพียงลักแต่ว่าคิดเท่านั้น เราต้องมีใจรัก มีใจผูกพันกับพระนิพพาน ต้องตั้งเป้าหมายเอาไว้ให้สูงส่งอย่างนี้

การตั้งเป้าหมายอันสูงสุดจะทำให้เราเกิดปัญญาสูงส่ง ถ้าที่จะต่อสู้กับอุปสรรคทั้งหลาย ที่มาขัดขวางในหนทางแห่งการสร้างบารมี หรือการประพฤติปฏิบัติธรรมนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม เราจะเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

พระนิพพานอยู่ฝากข้างตาย

โบราณท่านกล่าวไว้ว่า พระนิพพานนั้นอยู่ฝากข้างตาย เราต้องถวายเป็นพุทธานุชา เอาชีวิตเป็นเดิมพัน จึงจะทำพระนิพพานให้แจ้งได้

ชีวิตของมนุษย์นั้นถือว่า เป็นสิ่งสำคัญอันสูงสุดที่มนุษย์ทุก ๆ คน หวงแหน ดังที่บัณฑิตนักปราชญ์ได้กล่าวไว้ในเรื่องของการเสียสละเป็นลำดับว่า

ให้สละทรัพย์ เพื่อรักษาอวัยวะ

ให้สละอวัยวะ เพื่อรักษาชีวิต

ให้สละชีวิต เพื่อรักษาธรรม

นี่คือปฏิบัติอันยิ่งใหญ่ของพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย ดังนั้น เมื่อเราอยากเข้าถึงธรรม ก็ต้องเอาจริงเอาจัง เอาชีวิตเป็นเดิมพัน

ในยุคปัจจุบัน หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านได้เป็นแบบอย่างอันดีในการประกอบความเพียร สละชีวิตเพื่อที่จะให้เข้าถึงธรรม ท่านได้ตั้งสัตยาธิษฐาน เมื่อวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ในกลางพรรษาว่า จะตั้งใจปฏิบัติธรรม เอาจริงเอาจัง สละชีวิต แม่น้ำและเลือดจะแห้งเหือดหายไป เหลือแต่หนัง เอ็น และกระดูกก็ช่างมัน หากไม่ได้ เป็นยอมตาย

แล้วท่านก็ทำอย่างนั้นจริง ๆ ในที่สุดท่านก็ได้พบหนทางพระนิพพาน และเข้าถึงธรรมกายในวันนั้น

หลวงปู่วัดปากน้ำ ท่านยังสละชีวิต เพื่อให้เข้าถึงธรรมกายได้ เราทุกรูปล้วนเป็นลูกศิษย์ของท่าน ถึงแม้ว่าจะเกิดมาไม่ทันท่าน แต่มีคำสอนของท่านเป็นตัวแทน เราก็ควรจะประพฤติปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่าน ซึ่งก็นำมาจากคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้านั่นเอง

คำว่า “ธรรมกาย” กับคำว่า “พระพุทธเจ้า” คือ คำ ๆ เดียวกัน ของเราที่ได้ยินได้ฟังมาบ่อย ๆ ว่า

ธมฺมกาโย อิติปิ

คำว่า “ธรรมกาย” เป็นชื่อของเราตถาคต

หลวงพ่อก็ได้วางกฎเกณฑ์เอาไว้ เพื่อที่จะสนับสนุนให้พวกเราได้เข้าถึงธรรมกาย คือ ให้ทุกรูปประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างสม่ำเสมอ ทุก ๆ วัน ในช่วงเช้า และในช่วง ๑ ชั่วโมง ในช่วงกลางวันก็ตั้งใจศึกษาธรรมะภาคปริยัติ และช่วยกันทำกิจกรรมงานส่วนรวมของคณะสงฆ์ นี่เป็นกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมให้เราเข้าถึงพระนิพพาน

เพราะฉะนั้น เราจะต้องเื้อเพื่อต่อกฎเกณฑ์เหล่านี้ ด้วยความสมัครใจ เต็มใจ โดยมีเป้าหมายว่า เราจะต้องปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ไม่ได้ไม่เลิก ไม่ได้ยอมตายทีเดียว ยอมตายกันสักครั้งหนึ่งในชีวิต เพื่อให้เข้าถึงธรรม ภาพเหล่านี้จะเป็นภาพประวัติชีวิตอันสูงส่ง ที่จะสร้างความปิติปราโมทย์ใจให้แก่เราไปตลอดชีวิต

ภาพแห่งความปิติ

ในยามที่เรานึกถึงว่า ครึ่งหนึ่งในชีวิตที่เราได้มีโอกาสมาบวชในพระพุทธศาสนาเป็นเวลา ๑ พรรษา เราได้ตั้งใจสละชีวิต ประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ ไม่ได้เป็นยอมตาย ยามใดที่เราระลึกนึกถึงอย่างนี้ คนในกายของเราจากที่ราบเรียบนั้นจะลุกชูชันขึ้นมาด้วยความปิติปราโมทย์ใจ

ความปิตินี้จะเกิดขึ้นทุกครั้งที่เราระลึกถึง จนกระทั่งวันใกล้จะหลับตาลาโลก แม้ในวาระสุดท้ายของชีวิตที่เราจะต้องทิ้งร่างกาย ทั้งชั้น ๕ นี้ไป เมื่อระลึกนึกถึงภาพที่เราได้สละชีวิตปฏิบัติธรรม เพื่อเข้าถึงธรรม ภาพนั้นจะยังความปิติเบิกบานให้เกิดขึ้น ทำจิตของเราให้สะอาด บริสุทธิ์ สว่างไสว มีสுகติเป็นที่ไปอย่างแน่นอน

นอกจากนั้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างจริงที่จะสร้างกำลังใจ และเป็นเนติแบบแผนอันงดงามให้รุ่นลูกรุ่นหลานที่จะเข้ามาบวชในภายหลังได้เอาเยี่ยงเอาอย่าง นี่ก็จะเป็นส่วนบุญของเราในการเป็นต้นแบบเป็นตัวอย่างในการสละชีวิตเพื่อให้เข้าถึงธรรมะ

พระที่แท้จริง

พระพุทธศาสนานั้นเป็นของสูง เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ถ้าไม่สละชีวิตเอาจริงเอาจังแล้วเป็นเข้าถึงไม่ได้ ต้องสละกันจริง ๆ บวชเป็นพระก็ต้องเป็นพระจริง ๆ ไม่มีหวั่น ไม่มีกังวล ไม่มีอะไรมาผูกพัน ใจต้องจดจ่อที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นหนทางไปสู่อายตณนิพพาน ต้องจดจ่อกันจริง ๆ

อย่างนี้จึงจะเรียกว่า เป็นพระที่สมบูรณ์ที่บวชอย่างมีเป้าหมาย คือ ตั้งใจบวชเพื่อที่จะแสวงหาหนทางพระนิพพานเท่านั้น

ถ้าในระหว่างบวชนั้น ใจเรายังฝักใฝ่ในทางโลก ยังเป็นห่วงเป็นกังวล ยังตรึกนึกคิดแบบชาวโลกที่เขานึกคิดอยู่ บวชอย่างนี้ได้ชื่อว่า ยังบวชไม่จริง เขาเรียกว่า มีเพียงผ้าเหลืองห่อ ห่อนายนั่น นายนี้นั่น ต้องทิ้ง ต้องสละ เอาจริงเอาจัง จึงจะเข้าถึงพระธรรมกายได้

เมื่อเราทำกันอย่างจริงจัง อุปนิสัยจริงจังนี้จะติดไปทุกภพทุกชาติ กระทั่งเราเข้าสู่พระนิพพาน

อริยประเพณี

ยามใดที่เราได้บรรลุมรรคผลนิพพาน เป็นพระอรหันต์ แล้วระลึกชาติหนหลัง ได้เห็นภาพประวัติชีวิตอันงดงาม พบว่าครั้งหนึ่งในชีวิตที่เกิดมาเป็นมนุษย์ ได้บวชในบวรพระพุทธศาสนา ได้มาอยู่ในวัดพระธรรมกาย ในพรณานนั้นเราเป็นพระภิกษุบวชใหม่ ได้ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ เราจะเกิดธรรมปีติ มีความปราโมทย์ เราจะได้นำภาพประวัติชีวิตที่งดงามนี้ไปเล่าให้พุทธบริษัททั้งหลายได้ฟังกัน

เหมือนพระอรหันต์ทั้งหลายที่ท่านระลึกชาติในหนหลังดูว่า กว่าท่านจะมาเป็นพระอรหันต์ได้นั้น ท่านได้สร้างบารมีอะไรไว้บ้าง ภาพไหนชาติไหนได้สร้างกันอย่างจริง ๆ จัง ๆ ภาพไหนชาติไหนที่มีภาพประวัติชีวิตอันสูงส่งงดงาม ภาพนั้นจะปรากฏเกิดขึ้นมาก่อน

เมื่อได้เห็นภาพนั้นด้วยธรรมจักขุของธรรมกายอรหัตต์ หยั่งรู้ได้ด้วยญาณของธรรมกาย รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอด รู้ได้รอบตัว เห็นได้รอบตัว แล้วก็มีธรรมปีติ เกิดความสุขเปี่ยมล้นขึ้นมา นี่เป็นประเพณีของพระอริยเจ้า

ต่อไปในอนาคต พวกเราจะต้องเป็นพระอริยเจ้าด้วยกันทุกคน ต่างแต่ว่าช้าหรือเร็วเท่านั้น ขึ้นอยู่กับความขยันของเราว่า มีความเพียรกันจริงจังแค่ไหน

หลวงพ่อบอกว่า พรพราหมณ์พวกเราทุกคนจะตั้งอกตั้งใจจริง อย่างที่พระอริยสาวกทั้งหลายได้ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีงามกันสืบ ๆ มา

เพราะฉะนั้น หวังว่าพวกเราที่มาอยู่ร่วมอารามเดียวกับหลวงพ่อกับปฏิบัติธรรมร่วมกัน ต้องมีความคิดว่า จะไม่ให้เวลาแต่ละวินาทีนั้นผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ให้ประพฤติดีปฏิบัติธรรมจริง ๆ จัง ๆ เมื่อวันเวลาผ่านไปแล้ว เราจะได้ไม่เสียดายโอกาสที่ผ่านมา

หลวงพ่อบำเพ็ญพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออำนวยพรทุก ๆ รูป และขออนุโมทนาบุญกับทุกท่านที่ได้ถวายปัจจัยมาเพื่อสร้างเสนาสนะ สร้างอาคารทำวิชา และหล่อพระพุทธรูป ขอให้มีความดวงตาเห็นธรรม เข้าถึงพระธรรมกายโดยเร็วพลันเทอญ ๐

ภาพ : ผาหล่มสัก ภูกระดึง พ.ศ. ๒๕๓๐

